

ویژه

پایان طلسم ۶۲ساله

تیم ملی والیبال زنان با شکست ازبکستان به مقام قهرمانی مسابقات والیبال آسیای مرکزی دست یافت تا بعد از ۶۲ سال به نخستین مدال طلای تاریخ خود دست یابد

تیم ملی والیبال زنان ایران با پیروزی قاطع مقابل ازبکستان در فینال رقابت‌های قهرمانی آسیای مرکزی (کوا)، برای دومین بار در تاریخ این رقابت‌ها به مدال طلا دست یافت و نام خود را در جمع برترین‌های قاره آسیا ثبت کرد. شاگردان «لی دو هی» سرمربی کراهی تیم ملی، در این مسابقات عملکردی درخشان داشتند و با چهار پیروزی متوالی برابر تاجیکستان، قرقیزستان و ازبکستان (دو دیدار)، بدون از دست دادن حتی یک دست، قهرمان شدند. در دیدار نهایی ملی‌پوشان کشورمان با نتایج ۲۵-۱۴، ۲۵-۱۴ و ۲۵-۱۹ از سد میزبان گذشتند. این نتایج بیانگر برتری مطلق ایران در تمامی فاکتورهای فنی و تاکتیکی از جمله سرویس، دریافت و هماهنگی تیمی بود. ملی‌پوشان کشورمان در طول رقابت‌ها حتی لحظه‌ای کنترل بازی را از دست ندادند و نشان دادند والیبال بانوان ایران به سطح جدیدی از ثبات و اعتمادبه‌نفس رسیده است. این پیروزی‌ها باعث شد تیم ایران از رتبه ۶۲ به جایگاه ۴۷ رده‌بندی جهانی صعود کند و با ۷۴.۲۴ امتیاز در بین پنجاه تیم برتر جهان قرار گیرد؛ جایگاهی تاریخی برای والیبال زنان ایران. در ترکیب اصلی تیم ایران بازیکنانی چون آیتک سلامت، شبنم علیخانی، ریحانه کریمی، نگار هاشمی، فاطمه خلیلی و الهه پور صالح نقش کلیدی داشتند. کمیته فنی رقابت‌ها هم در پایان، فاطمه خلیلی را به عنوان ارزشمندترین بازیکن (MVP) تورنمنت معرفی کرد. همچنین ریحانه کریمی به عنوان بهترین مدافع میانی و آیتک سلامت به عنوان بهترین قطر پاسور برگزیده شد تا سهم ایران در تیم منتخب رقابت‌ها چشمگیر باشد. هر چند برخی رسانه‌ها از این عنوان به عنوان نخستین طلای تاریخ والیبال بانوان ایران پس از ۶۲ سال یاد کردند(تیم ملی والیبال زنان ایران نخستین بار در سال ۱۳۴۲ تشکیل شد)، اما تیم ملی کشورمان در سال ۱۳۹۶ با هدایت «مایدا چیچیچ» در این رقابت‌ها قهرمان شده بود. با این تفاوت که آن رقابت‌ها مدال نداشت و ایران تنها به مرحله دوم انتخابی صعود کرده بود. پس از پایان مسابقه فینال، «لی دو هی» سرمربی تیم ملی، در گفت‌وگویی بارسانه‌ها اظهار کرد: «یکی از اهداف نزدیک من، اعزام تیم زیر ۱۸ سال به المپیک آسیایی جوانان است تا جزو کشورهای برتر باشیم. بعد از آن هم بازی‌های کشورهای اسلامی را داریم و هدف‌مان رسیدن به فینال است. به مرور زمان برنامه‌هایی داریم تا والیبال زنان ایران را در مسیر پیشرفت و ارتقای جایگاه بین‌المللی قرار دهیم.» قهرمانی در تاشکند نماد پیشرفت و خودباوری والیبال بانوان ایران است؛ تیمی که حالا با انسجام، تجربه و مربیگری اصولی، نشان داده می‌تواند در مسیر صعود به سطوح بالاتر آسیا و حتی رقابت‌های جهانی گام‌های استواری بردارد. دختران ایران دیگر تنها شرکت‌کننده نیستند؛ آن‌ها حالا برای قهرمانی می‌جنگند و موفق می‌شوند.

فوتبال خارجی

سومین برد متوالی منچستر پس از ۷۷ روز

منچستریونایتد با هدایت «روبن آموریوم» در هفته اخیر لیگ برتر انگلیس موفق شد با برتری مقابل ساندرلند، برای نخستین بار پس از اوت ۲۰۲۳، به سه پیروزی خانگی متوالی دست یابد. گل نخست شیاطین سرخ در این دیدار، حاصل ۱۸ پاس متوالی بین بازیکنان بود؛ صحنه‌ای که یادآور روزهای درخشان فوتبال مالکانه در اولدترافورد است. این گل نه‌تنها زیباترین گل فصل منچستریونایتد بود، بلکه یکی از چشم‌نوازترین سکاسن‌های تهاجمی لیگ برتر تا به این جاست. شیاطین سرخ در این فصل، در سه دیدار از چهار بازی خانگی خود مقابل برنلی، چلسی و ساندرلند به پیروزی رسیده‌اند و تنها برابر آرسنال امتیاز از دست داده‌اند. آن‌ها همچنین با حضور سن لمانس، دروازه‌بان جدیدشان، نخستین گلین شیت فصل را ثبت کردند تا نشانه‌های بازگشت ثبات در خط دفاعی نمایان شود. شاگردان آموریوم اکنون با فاصله‌ای کمتر از شش امتیاز تا صدر جدول، وارد قفقای ماه اکتبر می‌شوند. این دیدار، پنجاهمین بازی رسمی آموریوم روی نیمکت یونایتد بود؛ مربی‌ای که حالا نشانه‌هایی از خروج تیم از بحران را به نمایش گذاشته و نشان داد پروژه بازسازی این تیم سرانجام در مسیر درستی قرار گرفته است؛ تیمی منسجم، مالکانه و با اعتمادبه‌نفس که به دنبال احیای هویت از دست‌رفته خود در اولدترافورد است. حالا یونایتد آموریوم با ترکیبی مالکیت‌محور، انسجام تاکتیکی و روحیه تیمی بالا، آماده است تا در آزمون بزرگ بعدی مقابل لیورپول در آنفیلد، عیار واقعی خود را نشان دهد.

لیگ تساوی مولتی‌میلیاردرها

لیگ برتر فوتبال کشورمان بعد از نقل و انتقالاتی عجیب با اعداد بزرگ طی ۶ هفته اول کسل‌کننده دنبال می‌شود طوری‌که متوسط انتظار برای هر گل حدود ۵۴ دقیقه است و طی ۴۸ بازی شاهد ۲۴ تساوی بودیم که ۱۰ موردش صفر-صفر بوده است

جنبه هواداری به تیم‌ها لطمه نمی‌زند؛ چون وضعیت عجیب چمن استادیوم جایگزین امکان ارائه فوتبالی پر شور را کاهش می‌دهد. وضعیت چمن بقیه استادیوم‌ها هم تعریفی ندارد؛ کیفیت داوری‌ها حتی با VAR هم مطلوب نیست و باز هم اشتباهات وجود دارند، بماند که داوران مدام با سوت‌های مکرر ریتم بازی را خراب می‌کنند؛ دلایلی بی‌دام می‌کند و بازیکنانی که با اعداد بزرگ جابه‌جا می‌شوند فقط توقع در هواداران ایجاد می‌کنند اما کیفیت لازم را ندارند و همه این‌ها منجر به این می‌شود که تیمی مثل فولامی تواند یک فقط یک پیروزی پر گل از رده سیزدهم ناگهان به صدر برسد، به همین راحتی و عجیبی!

بازی‌ها کشته می‌شود. مربیان اهل ریسک و انجام بازی تماشاگر پسند نیستند. برای همین عجیب نیست که در پایان هفته ششم هیچ تیمی دورقمی نشد و امتیاز همه تیم‌ها زیر عدد ۱۰ است. ناگفته نماند اگر ۳ امتیاز اول فصل از استقلال اهواز کسر نشده بود این تیم ۱۱ امتیازی می‌شد. با این حال نمی‌شود از این موضوع غافل شد که بیشتر تیم‌ها اول به دنبال نباختن هستند، ملوان، استقلال اهواز و فجر سپاسی معدود تیم‌هایی هستند که روان و خوب بازی می‌کنند. اما بیشتر تیم‌ها چنان تا چند روز بعد از لیگ درگیر نقل و انتقالات بودند که هنوز به هماهنگی نرسیدند. البته این تمام ماجرا نیست.

آیا فقط تیم‌ها مقصرند؟

هر چند به کادر فنی تیم‌ها ایرادات زیادی وارد است؛ به‌طور مثال نمی‌توان هاشمیان را در این که تیمی مثل پرسپولیس طی ۶ بازی فقط ۴ گل زده مقصر ندانست، اما مشکلات مربوط به استادیوم‌ها، چمن و خیلی چیزهای دیگر هم در این کیفیت پایین موثر است. پرسپولیس و استقلال مدت‌ها است از تمام ظرفیت هواداری محرومند؛ اما برگرار نشدن بازی‌ها در آزادی تنها از

لیگ قهرمانان ۲۰۲۷؛ آغاز عصر جدید فوتبال اروپا

اتحادیه فوتبال اروپا (یوفا) در حال مذاکره با برگزار کنندگان سوپر لیگ اروپا برای ایجاد ساختاری تازه در رقابت‌های باشگاهی قاره سبز است؛ پروژه‌ای که در صورت توافق نهایی، از سال ۲۰۲۷ آغاز خواهد شد و چهره لیگ قهرمانان اروپا را دگرگون می‌کند. طرح جدید شامل حضور ۳۶ تیم است که در دو سطح ۱۸ تیمی رقابت خواهند کرد؛ گروه نخست متشکل از باشگاه‌های برتر رنکینگ یوفا و گروه دوم شامل سایر

عجایب فهرست تیم ملی

۲۴ بازیکن برای دو بازی دوستانه به تیم ملی دعوت شدند، حضور ۴ دروازه‌بان و دعوت از بازیکنانی که یا تیم ندارند یا در باشگاه‌شان ذخیره هستند، از عجایب این اردوی تیم ملی است

به‌فرض ترابی و نور الهی به‌خاطر مواضعی که گرفتند بشخیده نشدند، دانیال اسماعیلی‌فر که در پستش بازیکن خوبی نداریم چرا برای دفاع راست دعوت نمی‌شود؟ آیا عملکرد دانیال طی چند فصل اخیر به اندازه یک دعوت شدن به تیم ملی نبوده؟ از طرفی زارع که در لیگ‌ورسیه‌ذخیره است چرا باید دعوت‌شود؟ آخرین شگفتانه قلعه‌نویی حضور ابرقویی مدافع ۲۹ ساله پرسپولیس و دعوت نشدن هیچ بازیکنی از تیم‌های بی‌ادعایی مثل گل گهر است. ابرقویی در بهترین حالت قرار بود به‌جای صحرایی ذخیره تیم هاشمیان باشد و حالا علاوه بر فیکس بودن در باشگاه به تیم ملی هم دعوت شده است.

واما هافبک‌ها و مهاجمان

در پست هافبک، وینگرو مهاجم نبود مهدی محبی که در کافا خوب بازی کرد، دعوت نشدن تیکدری که یکی از آماده‌های لیگ است، دعوت شدن صیادمشن که در بلژیک ذخیره است، حضور خداینده‌لو که در پرسپولیس هاشمیان ضعیف بازی می‌کند، ادامه حضور قدوس که در هر شرایطی به تیم ملی دعوت می‌شود از نکات منفی و دعوت از کسری طاهری پدیده لیگ و دعوت نشدن مغالو که در تیم ملی و باشگاهش ضعیف بازی کرده از نکات مثبت فهرست جدید تیم ملی است. اما فراتر از این‌ها حضور دوباره جهانبخش که مدت‌هاست تیمی ندارد و در کافا هم متوسط بود، بسیار عجیب است. به‌فرض جهانبخش آماده باشد، تاجام جهانی می‌تواند بعد از درخشش در باشگاه جدیدش به تیم ملی دعوت‌شود؛ اما برای بازی دوستانه که فرصت محک‌زدن جوانان است چه ضرورتی دارد بازیکنی که هیچ باشگاهی خواهانش نیست دعوت‌شود؟ در ضمن نباید فراموش کرد که سردار آزمون، کنعان‌یزادگان، قایدی، حسین حسینی و قلی‌زاده بازیکنانی هستند که به‌دلیل مصدومیت به این اردو دعوت نشدند.

بازی‌های ضعیف در لیگ و کافا، حضور حزباوی که در تیم خودش هم فیکس نیست و بازگشت شجاع خلیل‌زاده از نکات مهم مربوط به مدافعان است. سوال اساسی این است که اگر شجاع دفعه قبل به‌خاطر سن و سال دعوت نشد چرا حالا حضور دارد؟ مگر در این فاصله سنش کم شده؟ یا محمد نادری که از معدود مدافعان آماده لیگ است و در کافا هم خوب بود، چرا دعوت نشده است؟

صابرا تیم ملی در فیفادی پیش‌رو دو بازی دوستانه با تیم‌های ملی روسیه و تانزانیا خواهد داشت؛ فارغ از این موضوع که چرا هنوز فدراسیون از هماهنگی یک بازی تدارکاتی مناسب عاجز است، نفرات دعوت شده و نشده به تیم ملی هم جزو ابهامات اساسی هستند که ذهن فوتبال‌دوستان را به خود مشغول کرده است. مروری بر فهرست ۲۴ نفری که به تیم ملی دعوت شدند، ابهامات زیادی دارد که از خط دروازه یک به یک مرورشان می‌کنیم.

خط خوردن بدون بازی

بیرانوند، نیازمند، اخباری و خلیفه چهار دروازه‌بانی هستند که به این اردو دعوت شدند. در فهرست قبلی که منجر به نایب‌قهرمانی در تورنمنت کافاشد، گوهری و میرزازاده بارودو دعوت‌شدند که همان موقع حضور میرزازادسولات زیادی را ایجاد کرد. اما در این فهرست هر دو نفر حضور ندارند تا به نوعی خط خورد هم محسوب شوند. آن‌هم بدون بازی. سوال این جاست که کادر فنی فقط بادیدن بازی‌های باشگاهی آن‌ها را دعوت کرد و فقط باترین تصمیم گرفت به اردوی بعدی دعوت‌نشوند؟ نکته جالب‌ترین است که برای ۲ بازی چه نیازی به ۴ دروازه‌بان است؟

شگفتی‌های خط دفاعی!

نعمتی، شجاع خلیل‌زاده، ابرقویی، حزباوی، زارع ویوسفی مدافعان این فهرست هستند. قلعه‌نویی بالاخره بعد از مدت‌هایی خیال عارف آقا‌سی شد و همین کم‌دستاوردی برای تیم ملی نیست، اما دعوت از علی نعمتی بعد از

هیجان در ۲۰ دقیقه پایانی

بازی استقلال و چادرملو که تا دقیقه ۶۰ به‌خاطر کیفیت چمن، فیلم‌برداری و بازی ضعیف دو تیم کسل‌کننده بود، با گل چادرملو در نیم‌ساعت پایانی جان گرفت

کشاند تا حتی به‌زدن گل پیروزی برای خروج از بحران و رفتن به بالای جدول امیدوار شود. اما ادسون ماردن که شوت نه چندان قدرتمند اما فنی منیر را از فاصله حدود ۲۵ متری نتوانست مهار کند در دقایق پایانی به قهرمان تیمش تبدیل شد. موقعیت‌های استقلال در وقت‌های اضافی و روی ضربات بازیکنانی چون سحرخیزان باواکنش‌های ماردن همراه شد تا بعد از مدت‌ها چند دقیقه‌ای فوتبال پر شور و جذاب را ببینیم. نکته مهم این بازی آن است که بازیکنان بی‌ادعا، با انگیزه و کم‌هزینه‌ای مثل قلی‌زاده در ترکیب استقلال موثرتر از ستاره‌های میلیون‌دلاری چون جنیو، نازون، آدان و... بازی کردند. حتی منیر الحدادی هم به‌جز گلی که زد مثل تمام چند بازی اخیر چندان موثر بازی نکرد و همچنان از جمع بازیکنان گران‌قیمت‌آبی‌ها فقط آسانی است که در قامت ستاره‌های موثر ظاهر شده است.